

Tijdgebrek is de belangrijkste reden om klauwproblemen niet direct aan te pakken. Veehouders zijn zich echter wel bewust van de **kostenderving**.

Klauw staat nog niet bovenaan actielijst

HET zien van een kreupele koe betekent in veel gevallen niet dat een veehouder het dier direct behandelt. Uit een enquête, uitgevoerd door studenten van CAH Dronten in opdracht van het Nederlands KlauwgezondheidsCentrum (NKG), onder 185 veehouders blijkt dat 40 procent een kreupele koe dezelfde dag nog behandelt. Het merendeel van de veehouders pakt zo'n koe tussen de één en drie dagen op (zie grafiek 1).

Het belangrijkste argument om het behandelen uit te stellen is dat de veehouder geen tijd heeft. Daarbij zijn er altijd klussen op het bedrijf die meer prioriteit hebben (zie grafiek 2).

Dat een koe niet direct wordt behandeld komt ook doordat het materiaal voor klauwbehandelingen niet voor het grijpen ligt. Op veel bedrijven staat geen vaste klauwbehandelbox. Is die wel aanwezig, dan liggen mesjes, desinfectie-

middelen en blokjes er niet bij. En als er al een behandelbox op stal staat, dan is dat vaak op een plek met ontsnappingsmogelijkheden voor de koe, met alle ergerissen van dien.

Jan Lievaart, mededirecteur en instructeur van het NKG, ervaart dat er bij de bouw van een nieuwe stal onvoldoende wordt nagedacht over het behandelen van klauwproblemen. "Veel bedrijven hebben wel separatuurruimtes, maar daar staat vaak geen vaste bekaphok. Daar ligt wat ons betreft een grote taak voor stallenbouwers en stalinrichters. Een veehouder denkt daar over het algemeen gewoon niet aan. Die heeft andere prioriteiten", stelt Lievaart.

Veehouders stellen het klauwbehandelen ook uit omdat het separeren van koeien lastig is. De 37 veehouders die aangeven dat het bekappen bij hen wel vlot verloopt, hebben een vaste bekaphok met bijbehorende gereedschappen. Op

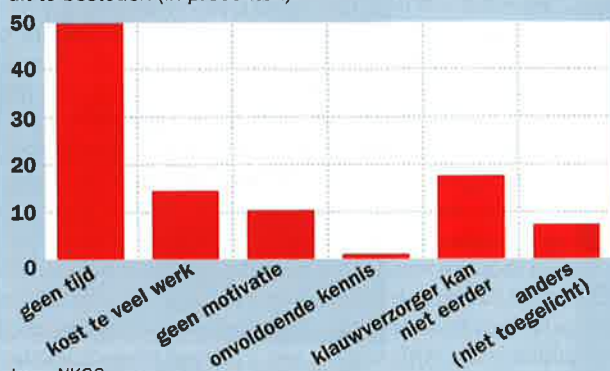
deze bedrijven is een koe vlot te separeren en wordt ze via hekwerk richting de bekaphok gedirigeerd.

Klauwverzorgers wint terrein

Nog een reden dat koeien niet meteen worden behandeld is het feit dat een klauwverzorgers niet binnen een paar dagen kan komen. De rol van de klauwver-

1. Veehouder niet gemotiveerd voor klauwen

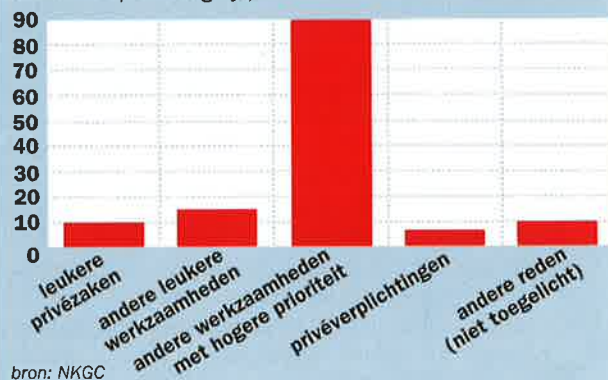
belangrijkste redenen om behandeling één of meerdere dagen uit te besteden (in procenten)

Tijdgebrek en het niet op orde hebben van materiaal zijn de hoofdredenen voor veehouders om behandeling uit te stellen.

2. Ander werk gaat voor klauwbehandeling

redenen waarom veehouder geen tijd heeft (in procenten; meerdere opties mogelijk)

Melkveehouders hebben de dag al volgepland met werkzaamheden. Daarin pas niet altijd een kreupele koe.

Klauwproblemen krijgen een gerichte aanpak. Een groot deel van de veehouders besteedt de behandeling uit aan een klauwverzorgger. FOTO: JAN WILLEM SCHOUTEN

zorgverzoeker neemt met de groeiende bedrijven toe. Iets meer dan de helft van de ondervraagde veehouders laat onderdelen van de klauwverzorging verrichten door een verzorgger, 21 procent laat alles doen en 36 procent laat tweemaal per jaar een koppelbehandeling uitvoeren en pakt probleemgevallen tussendoor zelf op.

Bij het volledig uitbesteden bellen de meeste veehouders de klauwverzorgger direct als ze een kreupel koe zien, 19 procent wacht tot er een paar kreupel zijn en 24 procent heeft een vast maandelijks systeem waarbij kreupel koeien meteen worden meegenomen. Op die laatste bedrijven kan het dus gebeuren dat een koe langer blijft lopen met problemen voordat ze wordt behandeld.

Gericht aanpakken

Veehouders ervaren klauwbekappen als lastig, maar dat betekent niet dat ze een koe laten lopen totdat ze ernstig kreupel is. De meeste dieren worden onderschept als ze een licht afwijkend tot licht kreupel looppatroon vertonen (zie grafiek 3).

In de bekaphoek spreken veehouder en

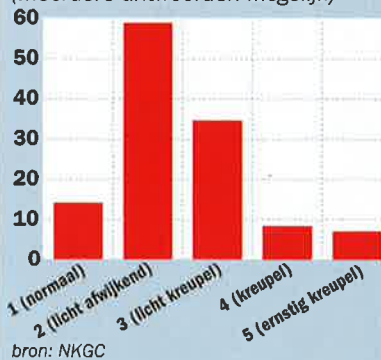
klauwverzorgger vervolgens een behandeling af. Bij de verdenking van mortellaro en tussenklauwontsteking kiest de helft van de veehouders ervoor een koe niet te bekappen. Bij de behandeling van mortellaro kiest bijna 60 procent voor reinigen van de tussenklauwspleet. De helft van de ondervraagde veehouders past na behandeling van de klauw chloortetracycline (CTC), oxytetracycline (OTC) of een desinfecterend middel toe.

Maar 36 procent van de veehouders geeft aan de koe te behandelen met een klauwbad. Het bad wordt door 68 procent van hen preventief ingezet. Bij tussenklauwontsteking geeft 70 procent de koe antibiotica. Verder wordt de klauw in de juiste vorm gesneden en de tussenklauwspleet ingespoten met CTC of OTC.

Bij stinkpoot, wittelijndefect, zoolbloedingen, tyloom, bevangenheid en zoolzweer snijdt de klauwverzorgger veelal loszittend hoornweefsel weg. Daarna snijdt hij de klauw in de juiste vorm. Om de behandelde klauw te ontlasten lijmt het gros van de veehouders er tijdelijk een klosje onder.

3. Weinig kans op kreupelen

bij welke locomotiescore wordt een koe behandeld (in procenten; meerdere antwoorden mogelijk)

Zodra een koe onregelmatig loopt, hebben de meeste veehouders haar al in het oog. Mede omdat ze weten dat het hen geld kost.

De door het NKGK ondervraagde veehouders zijn zich bewust dat een koe die last heeft van een klauwaandoening minder melk produceert. De veehouders schatten dat een kreupel koe hen €208 per jaar kost.

Anne-Marie van der Linde